

HEET VAN DE TONG

“Geef bestuur intercommunales aan de provincies”

Antwerps Provinciegouverneur Cathy Berx lanceerde vorige week een opvallend voorstel. “Geef het bestuur van intercommunales aan de provincies en haal zo de bovengemeentelijke samenwerking uit de schmerzzone.” Frank Geudens juicht het voorstel van de gouverneur toe. Werk van intercommunales overhevelen naar de provincies is volgens hem een perfect logische, zelfs voor de hand liggende oplossing.

Frank Geudens
Sp.a-fractie leider
provincieraad

De provincies hebben zichzelf herhaaldelijk heruitgevonden met nieuwe initiatieven dicht bij de burger. Een voorbeeld daarvan is de fietsstrade. FOTO JOREN DE WEEROT

Wat mensen vandaag stoort aan intercommunales is hun weinig transparante werking en dito besluitvorming. Geen kat die nog kan zeggen wie welke beslissing heeft genomen. Je moet als burger maar eens proberen uit te vinden waarom het tarief van je containerpark, van je elektriciteit- of waterverbruik verandert. Met een beetje geluk krijg je na enkele pogingen een echte medewerker aan de lijn die verwijst naar een of ander (eerder anoniem) bestuur. Dat dan op zijn beurt verwijst naar een vertegenwoordiger uit je gemeente. Of die dan ook effectief de (technische) motieven achter een gewijzigde prijzenpolitiek kan uitleggen? Al te vaak is

het antwoord neen of minstens onvolledig.

Heldere beslissingen

Met een provinciebestuur is het helder: raadsleden beslissen maandelijks over streekdossiers op voorstel van de deputatie. De democratische controle is gegarandeerd. Provincieraadsleden weten maar al te goed dat ze bovenlokale dossiers dienen te behartigen. Ze verantwoorden zich terug naar de streek, naar de mensen die hen verkozen hebben. Gesteund door een

deskundige administratie met veel ervaring.

Naast de controle door “verkozenen van het volk” wordt elke financiële beweging van het provinciebestuur grondig gecontroleerd door het Rekenhof. En wat vergoedingen betreft: als intercommunaal werk naar provincies gaat, behoeft dat uiteraard geen extra vergoeding. Deze opdrachten zouden naadloos kunnen worden ingepast in de huidige provinciale taken die er vandaag moeiteloos bijgenomen worden. Met een overheve-

ling van intercommunales naar de provincie is er zowel een forse besparing op intercommunale mandaten als op zitpenningen en vergoedingen allerhande. Met gegarandeerd honderd procent transparantie.

Gespecialiseerd in streekbeleid

Bovenal is de provinciale administratie gespecialiseerd in streekbeleid. Vriend en vijand erkennen de deskundigheid van provinciale ambtenaren. Logisch: een administratie die al jaar en dag op regionale schaal organiseert en controleert, is sterk vertrouwd met lokale gevoeligheden, met potentiële kansen en problemen. Deze administratie niet maximaal inzetten ten voordele van de inwoners: dat zou pas zonde zijn.

De provincies hebben zichzelf ook herhaaldelijk heruitgevonden en verbeterd. Noodgedwongen, door de onophoudelijke druk op dit bestuursniveau. Vanaf 2019 stellen ze het met de helft minder mandatarissen en zonder persoonsgebonden bevoegdheden. Maar er zijn ook spontane ontwikkelingen. Met nieuwe initiatieven, dicht bij de burger. Denk maar aan de grote, gigantisch geslaagde groepsaankopen voor energie en zonnepanelen. Aan diverse klimaatacties en vrijtijds campagnes. Maar evengoed aan de uitrol van publieksleveling nummer één of mobiliteitsvlak: de fietsstrades. Communicatie mét en voor de burger is intussen een tweede natuur geworden voor dit oude, maar nog springlevende bestuursniveau.

Lokale bestuurders stellen vandaag te-

recht dat een aantal taken de gemeenten overstijgt. Ze werken dan ook meer dan ooit samen met aanpalende gemeenten. Toch blijven gemeentefusies vooralsnog uit. Maar ook de provincie kan zich perfect op- en neerschalen en doet dat vandaag al met gebiedsgericht beleid: op vraag van lokale besturen problemen aanpakken met maatwerk. Soms op vraag van een paar gemeenten, soms op vraag van een streek of van alle gemeenten in de provincie. Het bovenlokaal belang primeert en er wordt maximaal naar consensus gestreefd. Een burgemeester weegt immers niet meer dan zijn of haar collega. Bij tegengestelde lokale belangen zal de provincie de angel uit het debat halen.

Gezond verstand en objectiviteit

Maar voor het zo ver is, moet eerst het Vlaamse niveau meewillen. Niet gehinderd door al te veel terreinkennis zien sommige Vlaamse bewindslieden provincies vooral als een scalp die ze op hun zolder willen hangen. Als een trofee die bij de volgende verkiezingen trots kan getoond worden. “Wij hebben de provincies kleiner gemaakt.” Het zou beter zijn de vele honderden, in schemerzones werkende, intercommunales te kortwieken. En daar fors op te besparen.

Intercommunales bij de provincie onderbrengen, is de meest voor de hand liggende oplossing om democratischer, eenvoudiger en goedkoper werk af te leveren. Een beetje gezond verstand en objectief redeneren moeten daartoe volstaan.